

Hem deixat enrere un any que no ha estat, precisament, per a llançar coets. I això val tant en l'àmbit intern com en l'extern. 2016 s'ha acomiadat amb una llista força negativa pel que fa a la solidaritat, al respecte als drets humans o a la lluita per les igualtats i la dignitat de les persones. Per això ens toca fer molta feina a la nostra entitat, en la mesura de les nostres possibilitats.

Ni a Catalunya, ni a Espanya les estratègies polítiques dels diferents partits han aconseguit generar estabilitat i confiança entre els ciutadans. Hem passat l'any observant com els responsables de reconduir la situació política, econòmica i social es preocupaven més de guanyar bocins de poder i de fer-se la guitza entre ells, que de solucionar els greus problemes de la nostra societat, des de la pobresa, l'atur o la pèrdua dels serveis més bàsics fins a la corrupció, les mesures repressives contra la llibertat d'expressió o la violència de gènere. I hem vist com el govern d'Espanya, com altres d'Europa, segueix girant l'esquena a la seva responsabilitat d'acollir els refugiats que fugen de la mort o de la repressió i els migrants que escapen de la misèria d'uns països espoliats pel Nord ric.

Acabar l'any amb quasi 900 refugiats a l'estat Espanyol dels 17 mil i escaig que va pactar al setembre de 2015 amb la Unió Europea no és precisament una política responsable, ni humanitària, ni respectuosa amb la solidaritat i els drets humans. Tanmateix, l'acció social i la incidència política d'organitzacions en que la Lliga s'hi ha implicat i la millor sensibilitat de molts ajuntaments i de la Generalitat envers la voluntat d'acolliment, han empès les autoritats espanyoles a millorar darrerament la seva política respecte als refugiats, no pas, en canvi, pel que fa a accelerar la tramitació de documentació que acabi amb la marginació de milers i milers d'immigrants i dels mateixos refugiats que es ressituen aquí i que es veuen obligats a viure amb l'ai al cor amagant-se de la policia. En aquesta lluita, la Lliga està adherida a la plataforma Stop Mare Mortum i a la campanya Casa Nostra, Casa Vostra, a més de formar part de la Plataforma Ciutadana de Suport a les Persones Refugiades de Sabadell i de la junta de l'SCAI de la nostra ciutat (Servei Ciutadà d'Acolliment dels Immigrants).

Aquesta irresponsabilitat i incompliment de les obligacions d'acolliment també és un dèficit democràtic a la resta de la Unió Europea. La política de l'Europa fortalesa està provocant la indefensió, frustració, abandonament i desesperació d'un milió i mig de persones que han arribat els dos darrers anys a Europa, com a conseqüència de les mesures de rebuig, de retorn i de deportació il·legal de milers de persones, després d'uns acords de vergonya amb Turquia i amb diversos països d'on provenen d'aquestes persones. Mentrestant, la crisi ha adobat els discursos xenòfobs d'opcions polítiques d'ultradreta que estan fent perillar el model d'Europa que s'havia intentat construir en les darreres dècades. Murs físics, com és el cas d'Hongria, o murs legals o d'inacció són la resposta de la UE de la "democràcia" i de la "llibertat" front a la desesperació de persones mereixedores dels mateixos drets que els que hem nascut a aquesta part del món. Tampoc les idees xenòfobes del nou inquilí de la Casa Blanca, com el seu posicionament envers la dona o el canvi climàtic, no ens donen massa esperances per aconseguir un futur millor.

Aquests murs europeus i la tèbia estratègia de la UE envers els països del Sud estan provocant que la xifra de morts a la Mediterrània superin els 5.000 el 2016. Una xifra esgarrifant, massa trist per tractar-la com a una dada estadística. Aquestes 5.000 persones, entre elles un bon nombre d'infants, planen sobre les consciències dels dirigents europeus i, per què no dir-ho, de tots nosaltres que no som capaços de capgirar l'estatus vigent. Ningú no se'n salva.

Estem preocupats també pel conflicte bèl·lic als països del Proper Orient –Síria, Iraq, Afganistan- o al Iemen, on la població civil pateix les conseqüències d'interessos geo-estratègics massa complexos i on les accions terroristes de l'Estat Islàmic o de radicalismes de dubtosa fe religiosa s'emporten vides innocents, sobretot, als mateixos països islàmics, malgrat que sembli, degut al ressò mediàtic, que la principal amenaça recau sobre les nostres vides. Estem preocupats pels conflictes de llarga durada i oblidats, com ara els que segueixen castigant les poblacions de la República Centreafricana, d'Eritrea, de Somàlia, del poble sahrauí o de la República Democràtica del Congo.

A l'est d'aquesta república és present la Lliga dels Drets dels Pobles. O millor dit, hem estat presents els dos darrers anys. No hem pogut continuar el nostre projecte de suport a les dones que pateixen la violència a la zona de Butembo, a la província de Kivu Nord, tot i haver superat la puntuació de la convocatòria, perquè els diners destinats a la cooperació de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament es van exhaurir abans d'arribar a la nostra classificació. I això és quelcom que també ens preocupa molt, a nosaltres i a les entitats federades a Lafede.cat, que els diners destinats a la cooperació no s'ajusten als acords fixats en el Pla Director de Cooperació. Els 48 milions destinats a cooperació el 2008 es van reduir fins a 8 milions el 2015, sis cops menys, condemnant un munt de projectes dedicats a escurçar les desigualtats d'aquí i de diversos països del Sud. Els compromisos signats pel conseller

Romeva d'arribar als 23 milions el 2017 no s'han acomplert. Els diners s'han quedat en 17 milions, lluny de l'objectiu signat per atansar la cooperació el 0.4% dels ingressos corrents incondicionats de la Generalitat. I els pressupostos destinats als projectes de pau i drets humans tampoc no treuen cap.

Però no volem seguir pel camí de les lamentacions. Per tant, hem de dir que cal celebrar que, tot i que amb un pressupost ajustat, el projecte d'acompanyament la Lliga desenvolupa a les comunitats shawis del Paranapura, Yurimaguas, Perú, va endavant gràcies al suport dels ajuntaments de Sabadell i Castellar del Vallès, que ens han aprovat, a la Diputació de Barcelona, un projecte de drets humans a Txetxènia-Nord Caucas, que hem rebut també el suport de l'Ajuntament de Sabadell per celebrar cicles de formació sobre "Els murs a l'Europa del segle XXI" -fet també a Santa Coloma de Gramenet-, que va funcionar molt bé el curs sobre "l'Índia, ahir i avui" i el cicle sobre les revolucions que vam organitzar amb l'Aliança Francesa i Cineclub Sabadell, que hem pogut fer tallers de conta contes gràcies al suport del retorn social de la Crida per Sabadell i, sobretot, gràcies a les voluntàries del grup de contes. També estem cofois perquè l'any 2016 hem fet una molt bona tasca al Congo amb el projecte de cooperació que ha quedat interromput, però que de nou aquest any ho tornarem a intentar. I satisfets amb el projecte de sensibilització "Dona, pau i seguretat" que hem desenvolupat amb l'Escola de Cultura de Pau de la UAB. I, com en el cas de l'Escola de Cultura de Pau, seguim treballant amb xarxa amb les entitats per la RDC o amb la coordinadora "Un altre món és possible". Creiem que el treball en xarxa és el millor camí per obtenir bons resultats a les activitats de sensibilització. És també el cas de la xerrada que vam fer amb la Xarxa Sabadell-Colòmbia per tal de donar suport al plebiscit sobre els acords de pau de l'Havana entre la guerrilla de les FARC i el govern colombià. El plebiscit no va reeixir, però abans d'acabar 2016 es va aconseguir l'aprovació pel parlament de Colòmbia del full de ruta que permetrà la implementació dels acords de pau. D'això també ens hem de congratular, enmig del panorama més fosc que hem citat fins aquí.

Com també, i això, no ho oblidem, és el més important, hem de creure tots plegats que la tasca de la nostra entitat és de gran valor i que ha aconseguit un reconeixement gràcies a tots i totes que feu possible que seguim al peu del canó, i principalment als qui us arremangueu a l'hora de donar un cop de mà voluntari o bé que participeu en les cites que anem desenvolupant al llarg de l'any.

Us animem a no defallir, a fer possible que la Lliga segueixi estant present en la lluita per aconseguir la justícia global, a fer d'altaveus de la feina que desenvolupem per tal de convèncer a més conciutadans i conciutadanes de participar com a socis, com a voluntaris o a fer aportacions per tal que puguem aconseguir els objectius que van començar a dibuixar-se l'any 1977, l'any de la inscripció de la Lliga dels Drets dels Pobles. I d'això quan en fa? Doncs compteu, 40 anys! I ho hem de celebrar!

Que tinguem un bon 2017

La Junta de la lliga dels Drets dels Pobles